

en daar kwam uit dat er geen aanwijzingen waren voor autisme. Maar de vragen in die test waren zo negatief gesteld, dat het een makkie was om de 'juiste' antwoorden te geven. Als ik terugkijk op mijn leven, dan sluit ik een milde vorm van autisme niet uit. In tegenstelling tot de schizofrenie zou een diagnose voor autisme me weinig uitmaken. Er bestaan geen medicijnen voor autisme en zelfs al zou ik het hebben, dan hoef ik niets aan mijn leven te veranderen. Met autisme kan ik prima leven.

MIJN JEUGD

Toen ik nog heel klein was: korte herinneringen

Ik was een jaar of drie en alleen thuis. De buurvrouw kwam opeens het huis binnenlopen, tilde me op en nam me mee naar haar huis. Ik herinner me nog haar parketvloer, meer weet ik niet. Op mijn vierde hallucineerde ik dat ik kon vliegen. Ik vloog door de gang van het huis.

Ik had wat guldens gejat uit de portemonnee van mijn moeder en met dat geld voor mezelf en een vriendinnetje een ijsje gekocht. Toen mijn moeder riep dat ik thuis moest komen, gaf ik mijn ijsje aan dat meisje. De moeder van dat meisje heeft vervolgens mijn moeder verteld dat haar dochter aan was komen zetten met twee ijsjes. Ik moest wel opbiechten dat ik geld had gestolen.

Bij het oversteken van de weg richting de speeltuin rende ik voor de aankomende auto's langs net op tijd de weg over. Bij de speeltuin was een wat oudere jongen. We mochten vanaf een flinke hoogte op zijn lichaam springen. Bepaalde jongens wilden mijn blote piemel zien, ik kan me niet meer herinneren of ik die ook daadwerkelijk heb laten zien.

Op de televisie zag ik nieuws over alles wat er in de wereld gebeurde. Ik dacht daar heel intensief over na. Mijn ouders vonden het opvallend dat ik zo in politiek geïnteresseerd was. Ik kende ook alle televisiereclames uit mijn hoofd. Natuurlijk kan ik me herinneren dat in 1986 de kerncentrale van Tsjernobyl was ontploft. Opeens maakte

iedereen zich enorm veel zorgen en mochten we bepaalde groentes zoals spinazie niet meer eten. Dat heeft op mij een enorme indruk gemaakt en ik heb nog steeds veel moeite met de risico's van kern-energie.

Elke dag hielp mijn moeder me met douchen. In zo'n vierkante kuip, zoals gebruikelijk was in simpele arbeiderswoningen. Tijdens het douchen moest ik dan poepen en ving mijn moeder de drol op in een emmertje. Mijn zus en ik liepen samen met mijn moeder over straat. Mijn moeder vertelde dat we er een zusje bij krijgen. Op de kleuterschool zat ik op een bankje op het speelplein. Er komt een man naar me toe. Hij leert me hoe ik niet alleen analoog, maar ook digitaal kan klokkijken.

In de tijd van mijn vroege jeugd, de jaren tachtig, vroor het nog flink in de winter. De grachten waren bevroren en ik liep samen met mijn moeder over het ijs. Er kon bijna elke winter geschaatst worden. Door de klimaatverandering kan ik tegenwoordig niet meer schaatsen. Ik mag blij zijn als er één centimeter ijs ligt.

In de arbeiderswoning van mijn ouders ben ik van de trap gevallen. Ik stuiterde langs de treden naar beneden en eindigde op mijn kop onderaan de trap. Ik had geen verwondingen. In de keuken ben ik met mijn hand in een glasscherf gevallen. Het bloedde flink. Ik heb nog steeds een litteken in de palm van mijn linkerhand.

De basisschool

Toen ik zes was en nog in Gouda op de basisschool zat, zei de lerares dat ik nog niet toe was aan leren lezen. Mijn moeder was het hier niet mee eens. Ze kocht voor mij een hele stapel simpele kinderleesboekjes